

Forslag

til

Lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

(Vedttaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1973.)*

§ 1.

I lov om landbrugsejendomme, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 256 af 8. juni 1971, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, ophæves.

Nr. 6 bliver herefter nr. 4.

2. § 4, stk. 2-4, affattes således:

„Stk. 2. Tilladelser efter stk. 1 kan bl. a. betinges af, at jorden drives jordbrugsmæssigt, jfr. § 7, stk. 1 og 2, indtil den tages i brug til andet formål. Tilladelsen kan ligeledes betinges af, at ejendommens øvrige jorder, bortset fra det bebyggede areal med gårdsplads, haveareal og eventuelle andre mindre, tilgrænsende arealer uden væsentlig landbrugsmæssig betydning, frastykkes ejendommen og sammenlægges med anden landbrugsejendom. Såfremt jorden agtes anvendt til skov eller til rekreative formål, kan tilladelsen bl. a. betinges af, at jorden tilplan-tes og pålægges fredskovspligt i henhold til skovlovens § 4, eller at jorden pålægges forpligtelser, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier eller tilgodeser ordensmæssige hensyn. Såfremt jorden agtes anvendt til udnyttelse af forekomster i jorden, kan der for tilladelsen bl. a. stilles betingelser som angivet i § 7, stk. 3, sidste pkt.

Stk. 3. Ophævelse af landbrugspligten på en del af en landbrugsejendom ved udstykning kan bl. a. nægtes, når restejendommen ville blive opdelt på uheldig måde for driften.

Stk. 4. Ejeren kan kræve landbrugspligten ophævet, for så vidt angår ejendomme, der den 21. april 1967 havde et jordtilliggende på mindre end 2 ha, og som ikke senere er bragt op på 2 ha eller derover. Når en landbrugsejendom ved udstykning eller på anden måde er nedbragt under 2 ha, kan landbrugsministeren ophæve landbrugspligten, såfremt forholdene i øvrigt taler derfor.“

3. § 7 affattes således:

„§ 7. Jorderne til en landbrugsejendom skal udnyttes på forsvarlig jordbrugsmæssig måde i det omfang, de er egnede hertil. Ingen del af jorderne må tages i brug til anden anvendelse, herunder til tilplantning eller til udnyttelse af forekomster i jorden, såsom sten, grus, sand, ler, kridt og tørv.

Stk. 2. Ejeren kan dog:

1. tilplante jorder, der er mindre egnede til landbrugsdrift, dog ikke mere end $\frac{1}{5}$ af den del af ejendommen, der ikke er tilplantet inden den 1. august 1973, og ikke over 10 ha,
2. udnytte forekomster i jorden i begrænset omfang til eget brug eller give andre en tilsvarende begrænset udnyttelsesret,
3. anvende eller tillade, at andre anvender en mindre del af ejendommen til begrænsede ikke-jordbrugsmæssige formål, såfremt en jordbrugsmæssig anvendelse af arealerne ikke hindres, jfr. dog § 12, stk. 1.

Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, kan landbrugsministeren gøre undtagelse fra